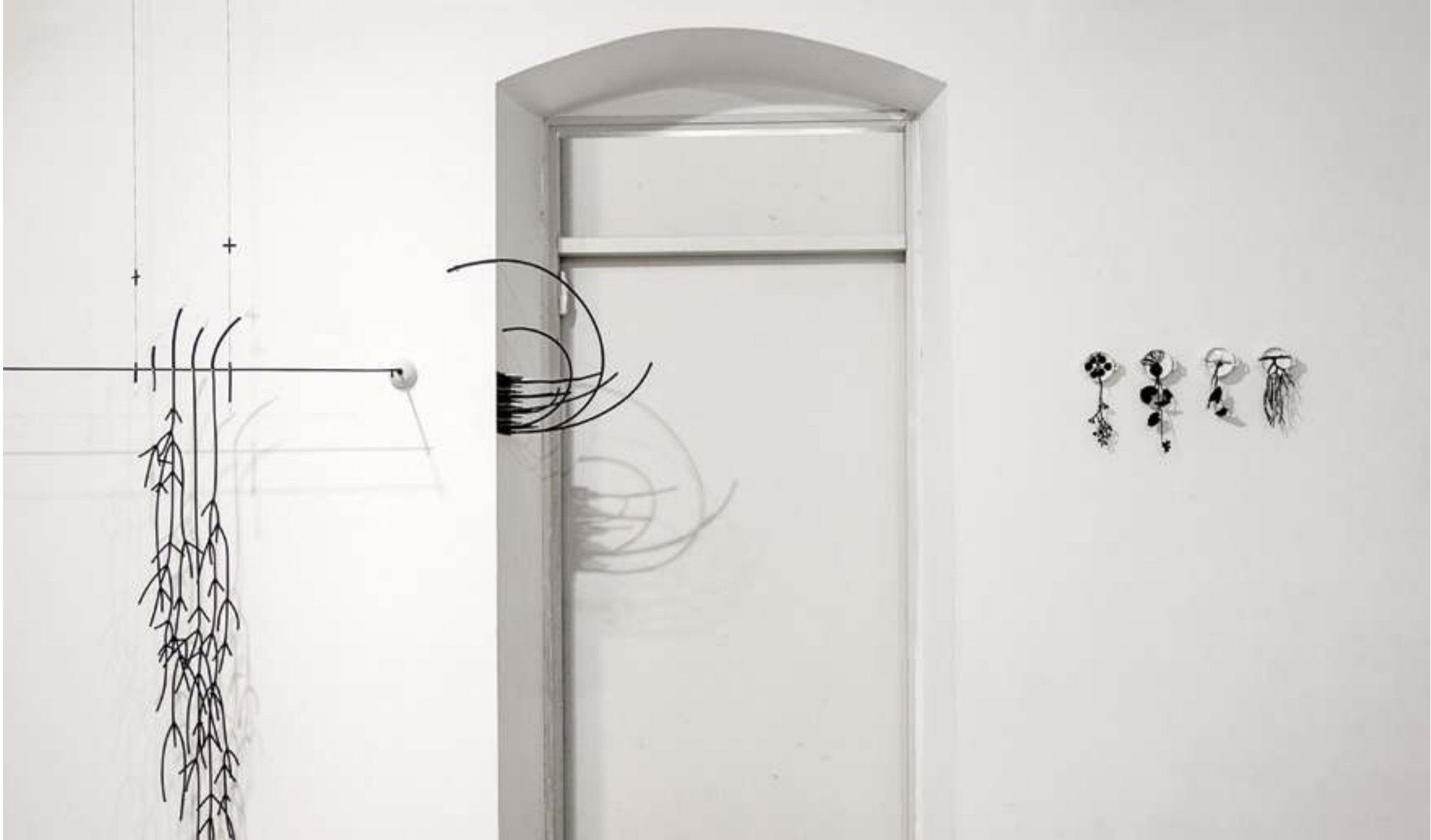

א | ו | ת | ו | ש | ל | א | ד | ה | א | נ | ה

וירג'יניה וולף, הגלים, מאנגלית: ליה נירגד, פן הוצאה לאור - ידיעות אחרונות ספרי חמד, 2008, עמ' 153.

VIRGINIA WOOLF, THE WAVES. GREAT BRITAIN: WORDSWORTH EDITIONS LIMITED, 2000, P. 100

"עלי כותרת אחדים נשרו בגן. הם נחו על האדמה בצורת קונכייה. העלה המת לא עמד עוד על קצהו אלא נישא ברוח, רגע אף, רגע משתהה, אל איזה גבעול. גל אחד של אור עבר בין כל הפרחים בברק ובזק של פתע, כאילו חתך סנפיר את הזכוכית הירוקה של אגם."

טכניקות מתקדמות עכשוויות הרחיבו את אפשרויות הביטוי בשפת האמנות. כך ניתן ליצור דימוי של גן חי ונושם במשך כל זמן התצוגה, כביטוי לעיסוק בשליטה בטבע, ברעיון של יצירת חיים והריסה בו-זמנית.

מאז שנות התשעים, ובעיקר בשנים האחרונות, יותר ויותר תערוכות בגלריות ובמוזיאונים מכילות מרכיבים של גינות והצמחה. בהקשר זה ניתן לציין את אביטל גבע שהציג את

פרויקט "החממה" ב-1993 ברחבה מרכזית בביאנלה בוונציה (אוצר: ד"ר גדעון עפרת). עבודה נוספת של גבע, "פסנתר בתוך ביצה",

הוצגה ב-2014 במוזיאון חיפה לאמנות (אוצרת: אורית בולגר) - יצירה שבה העמיד האמן פסנתר כנף שחור בתוך ביצת מים עם צמחי בר. בגלריית האוסף של מוזיאון פתח תקווה החל האמן אריאל רייכמן ליצור גן בשנים 2013-2014, במסגרת הפרויקט "1200 ק"ג אדמה" (אוצרת: הילה כהן שניידרמן), כשהוא מתפקד כאמן וכגן גם יחד. "התערוכה החקלאית", שהוצגה ב-2015 במוזיאון פתח תקווה (אוצרת: טלי תמיר), עסקה בחקר השינויים שחלו באתוס הישראלי-ציוני בהתייחס לדימויים הנוגעים לחקלאות, לצמחייה ולגינות. אלה רק מקצת מהתערוכות שעסקו בנושא הגן והגינות. מתברר כי אמנים רבים מגננים לאחרונה וכי כמויות השטחים הירוקים בתערוכות הולכות ומתרבות. חלק מן התערוכות דנות בנושא הגינות מטעמים אידאולוגיים ופוליטיים,

Some petals had fallen in the garden. They lay shell-shaped on the earth. The dead leaf no longer stood upon its edge, but had been blown, now running, now pausing, against some stalk. Through all the flowers the same wave of light passed in a sudden flaunt and flash as if a fin cut the green glass of a lake.

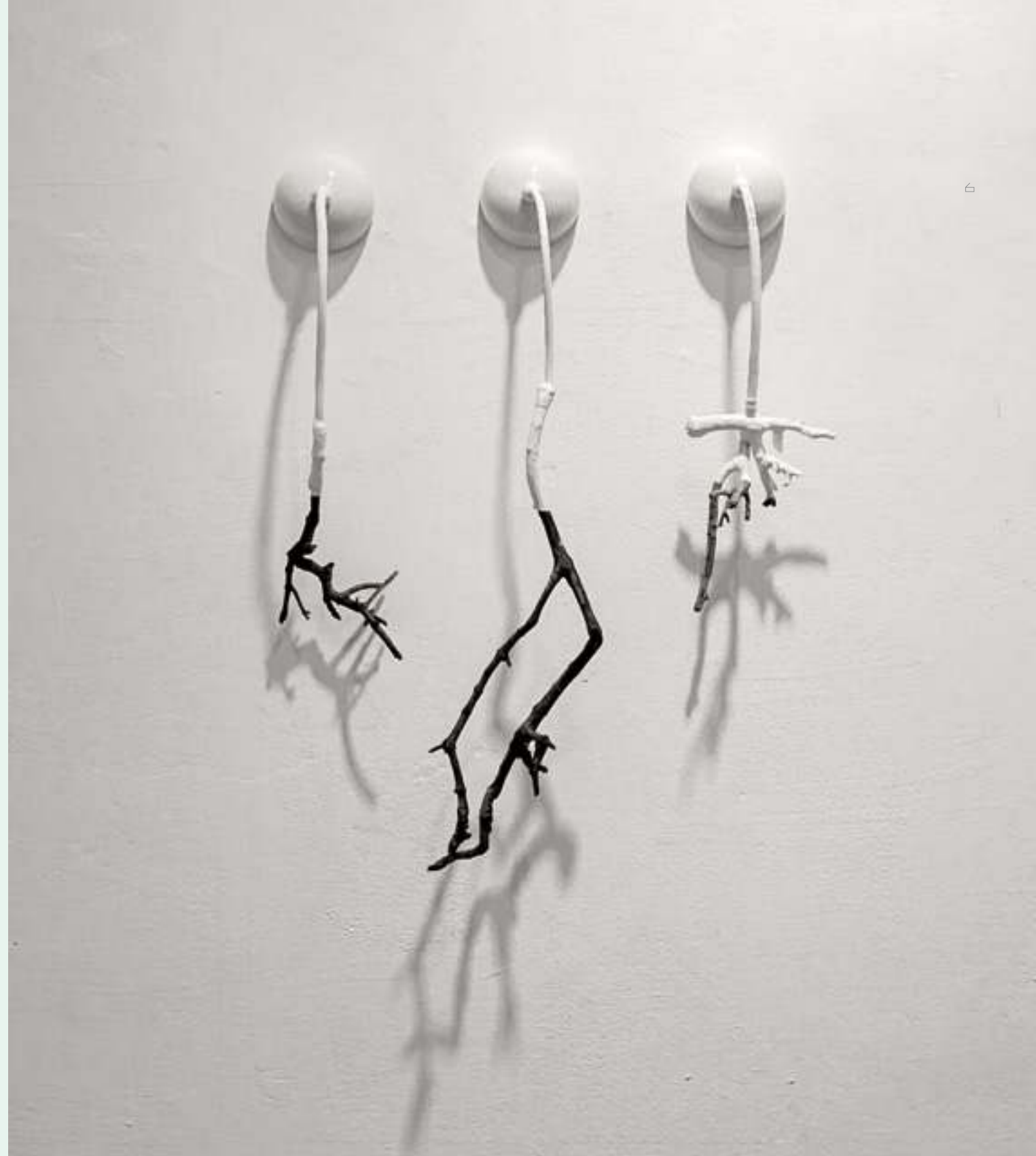
Current advanced techniques have expanded the possibilities for expression in artistic language. Thus it is possible to produce a picture of a living and breathing garden for the duration of the exhibit as an expression of control over nature and of the notion of life being simultaneously created and destroyed. Since the 1990s and primarily in recent years, more and more exhibits at galleries and museums contain components of gardens and growth. In this context we can point to Avital Geva who exhibited the project "The Greenhouse" in the central plaza of the 1993 Venice Biennale (curator: Dr. Gideon Efrat). In another work by Geva, "Piano in a Swamp" exhibited at the Haifa Museum of Art in 2014 (curator: Orit Bulgaro), the artist placed a black grand piano in a water swamp overgrown with wild plants. In 2013-14 artist Ariel Richman began creating a garden in the collections gallery of the Petach Tikva Museum of Art as part of the 1200 Kg Dirt project (curator: Hila Cohen-Schneiderman). In this project Richman acted both as artist and as gardener. The 2015 Agro-Art exhibition at the Petach Tikva Museum of Art (curator: Tali Tamir) examined the changes in the Israeli-Zionist ethos with respect to images of agriculture, flora and gardening. These are only a few examples of exhibitions dealing with the topic of gardens and gardening. It appears that many artists have recently engaged in gardening and that the amount of green spaces included in exhibitions

DEATH OF THE GARDEN GNOME

Ora Kraus

מותו של גמד הגינה

אורה קראוס

turning one's back on the world of industrialization and corporate control.

Hoffman does not see the world of vegetation as an individual entity but rather as a unit constituting part of a large and infinite plan. The care human beings devote to a single plant reflects participation in this plan. Hence this act is analogous to holy worship, which necessarily aspires to achieving the sublime. Thus for example, the rooting of a single avocado plant in a cottage cheese container on the windowsill is seen by this artist as a seed of redemption.

Hoffman's work incorporates two parallel channels of research, the practical dimension and the spiritual dimension, as common denominators running through all her work. On the practical level she creates drawing lines that contain traces of activity-stormy lines filled with movement or lines that are modest and restrained. Hoffman replaces the act of drawing with growth. Every branch, root or tendril appears as a miracle of drawing, as lines that in their course and motion preserve the direction of the sun. Her drawing lines are created using additional materials, such as dead branches, irrigation hoses and plastic sheets. On the spiritual level Hoffman raises questions focusing on topics of creation and annihilation. Between these levels is the issue of our control, as human beings, over our death, our purpose and the justification for our existence in relation to nature and to the undefined supreme power.

The exhibition is constructed as a riddle whose solution unravels from room to room. The materials used in the work have significance as hints to deciphering the exhibition. Thus the water, which serves as a central component in many of the works, symbolizes life. In contrast, the mushrooms are a portent of death because they are sometimes poisonous and

ואילו אחרות מתייחסות להיבטים אישיים ופרטיים. האמנית הבינתחומית ענבל הופמן עוסקת אף היא בגינון. הערגה לטבע השפיעה על תפיסת עולמה ועל עולם הדימויים האמנותי שלה. ב-2013 הציגה את התערוכה "מיטת זרע" (אוצרת: נעמי אביב ז"ל), והיא ממשיכה לחקור את הנושא בתערוכה זו. על עיסוקה בנושא זה היא אומרת: "כמי שגדלה בשנות השבעים וכבת ליוצאי קיבוץ, האתוס של גאולה באמצעות עבודת האדמה הוא חלק מה-DNA שלי. חגיגת שבועות בקיבוץ והנטיעות בט"ו בשבט, ואחריהם שיעורי חקלאות בבית הספר, זכורים לי כולם היטב. כיום, כאשר אני גרה בעיר ללא שדות, ובקושי יש לי מרפסת להניח בה עציץ, הכמיהה לצל היא תחושה יומיומית. נקודת המוצא שלי היא של חסך. צל של עץ וקול של מים הם הפסקה מצילה בכל ניסיון לצאת לחוץ העירוני, ולכן אני חשה כמיהה מתמדת לגן, לשטח ירוק".

עבור הופמן הגינון הוא פעולה מעצימה, המשיבה לעוסק בה שמץ של אשליית שליטה בבוסתן חייו. עיסוק זה מעניק לה תקווה, הנעה לפעולה, תחושה של בריאה וחוויה ראשונית של יצירה. הגינון, כהגדרתה, הוא סוג של אמצעי הבעה, גילום של חזרה לטבע בעולם שהפך כה מאיים ומנוכר. פעולות כמו גינון גנות, גינון קהילתי וגינון גרילה תובעות חזקה על משאבים ומשקפות תגובת נגד אותנטית והפניית עורף לעולם של תיעוש ושלטון תאגידים.

הופמן אינה מתייחסת לצמח כאל ישות אינדיווידואלית אלא כאל יחידה המהווה חלק מתכנית אינסופית וגדולה. הטיפול המסור של האדם בצמח אחד משקף עמדה של לקיחת חלק באותה תכנית. לכן פעולה זו משולה לעבודת קודש, השואפת בהכרח לגעת בנשגב. כך, למשל, הנבטה של גלעין אבוקדו יחיד בקופסת קוטג' על אדן חלון נראית בעיני האמנית כגלעין של גאולה.

בעבודתה של הופמן קיימים שני ערוצי מחקר מקבילים, בממד המעשי ובממד הרוחני, כמכנים משותפים הקיימים בכל עבודותיה. במישור המעשי היא יוצרת קווי רישום הטומנים בחובם עקבות של פעולה - קווים

is increasing. Some of these exhibitions deal with the topic of gardening from ideological and political perspectives, while others refer to personal and individual aspects.

The interdisciplinary artist Inbal Hoffman is also involved with gardening. Longing for nature has influenced her worldview and her world of artistic images. She exhibited "Seedbed" in 2013 (curator: the late Naomi Aviv) and continues to examine the topic in this exhibition. She states the following regarding her work on this subject: "As someone who grew up in the 1970s and as the daughter of former kibbutz members, I believe that the ethos of redemption through working the land is part of my DNA. I have fond memories of Shavuoth (harvest festival) celebrations at the kibbutz and of planting trees on Tu B'Shvat (New Year of the trees), and after that of agriculture lessons at school. Now, that I live in the city without any fields around me and with hardly even a porch to place a plant, my yearning for shade is an everyday occurrence. My point of view is one of deprivation. The shade of a tree and the sound of water offer me a redeeming break every time I go out into the urban space, and therefore I yearn constantly for gardens and green areas."

For Hoffman gardening is an empowering act, one that brings to those who engage in it the shred of an illusion of exerting control over the garden of their lives. This act grants her hope, motivation to act, a sense of creation and the initial experience of creativity. As she defines it, gardening is a means of expression, the embodiment of returning to nature in a world that has become very threatening and alienated. Activities such as cultivating roof gardens, public gardening and guerilla gardening claim possession over resources and reflect authentic responses and

סוערים ומלאי תנופה או צנועים ומאופקים. הופמן מחליפה את פרקטיקת הרישום בגידולים. כל ענף שורש או קנוקנת הם בבחינת מופת של רישום, כקווים בעלי כיוון ותנועה המשמרים בתוואי צמיחתם את כיוונה של השמש. קווי הרישום שלה מתהווים בחומרים נוספים כמו ענפים מתים, צינורות השקיה ויריעות פלסטיק. במישור הרוחני הופמן מציגה בעבודותיה שאלות על נושאים של בריאה וכליה. בתווך נמצאת שאלת השליטה שלנו כבני אדם על סופנו, על תכליתנו ועל הציוד לקיומנו ביחס לטבע וביחס לכוח עליון שאינו מוגדר.

התערוכה בנויה ככתב חידה המתפענח מחדר לחדר. לחומרים שמהם עשויות העבודות יש משמעות כרמזים לפענוח התערוכה. כך המים, המשמשים מרכיב מרכזי בעבודות רבות, מסמלים חיים. לעומת זאת, הפטריות מבשרות מוות, הואיל והן לעתים רעילות, טפיליות ומתקיימות בסביבת ריקבון. כל העבודות עשויות מחומרים מצויים יומיומיים וזולים המשולבים עם הצמחייה. באופן זה הן יוצרות סביבה אורגנית למחצה, בונות עולם חדש הכולל מארג של אפשרויות - מהצמחה לרדוקציה ומסדר לאי-סדר. הגינון בתוך החלל יוצר עולם מהפנט, ספוג ביופי עדין ופואטי שמעליו מרחף מרכיב המוות.

בהתייחסה לסביבת הגן כותבת הסופרת הבריטית וירגיניה וולף:

"העץ הרעיד את ענפיו ותפזורת עלים צנחה ארצה. שם התמקמו בשלווה מושלמת בדיוק בנקודה שבה עתידים היו להמתין להתפוררותם. הכלי השבור שפעם הכיל אור אדום זרק בנן גוונים של שחור אפור. צללים כהים השחירו את המנהרות בין הגבעולים. הקיכלי נדם והתולעת נשאבה חזרה אל המחילה הצרה שלה".

תהליך העבודה המעניין של הופמן עשוי להיקשר במובנים אחדים אל תפיסתה של וולף ברומן המודרני סטי הנודע "הגלים". המונולוגים השיריים הפרגמנטריים בספרה הם נטולי עלילה ולעתים נקטעים בתיאורי טבע מלאי יופי ועוצמה רגשית - תיאורים המתייחסים לפחד

וירגיניה וולף, הגלים, מאנגלית: ליה נירגד, פן הוצאה לאור - ידיעות אחרונות ספרי חמד, 2008, עמ' 196.

מהמוות ולאפסותו של האדם. בספר מתוארים מהלכי הצמיחה והקמילה של הטבע והאדם, המצויים בסימ' ביוזה תמידית באופן שבו הם חיים ומתים זה לצד זה. בדומה לכך, הופמן יוצרת עולם פיוטי העוסק בתהליכים של צמיחה וקמילה. עבודותיה פזורות כמקטעים הנראים במבט ראשון כקולות מרובים ונפרדים. אולם במהלך ההתבוננות במכלול העבודות מתהווה מתווה רהוט בהקשרו הפנימי, המזכיר את אופן כתיבתה הפרגמנטרי של וולף.

הגן של ענבל הופמן מכונה בפיה "הקתדרה החילונית של המתיישב העירוני" - גן שבו ניתן להתבונן בתהליכי החיים ולעמוד על כוחו המתמשך של הטבע. התערוכה משקפת את האמצעים הייחודיים שבהם האמנית משתמשת להדגמת רעיונותיה, בעודה חוקרת את מהלך חייהם של זרעים מהנביטה עד לנבילה והופכת אותם ליצורים בעלי ישות משל עצמם. בעבודתה נוצר מעין עולם הפוך שבו הזרעים או הצמח הופכים ליצורים ואילו החפצים הופכים לצמחים.

הטבע הדומם העכשווי של הופמן, המתהווה בחלל, שונה לחלוטין מז'אנר הטבע הדומם שהגיע לשיאו בציור ההולנדי, אז הוצבו חפצי הטבע על שולחן על רקע קפלי בד עשירים ומסודרים. שלל הפרטים, שנועדו לחקות העמדה אורגנית, חברו ליצירת שפע חומרי. הפירות העסיסיים שעל סף הריקבון והפרחים הריחי ניים שעל סף הקמילה החביאו רובד משמעות נוסף: הם נועדו להזכיר לצופה את ארעיותו של העושר החומרי המתכלה. לעומת זאת, הטבע הדומם שהופמן יוצרת בתערוכה מושתת בחלקו על אביזרים אלקטרוניים, המחיים את הטבע וממיתים אותו ב"רגע מכריע" של ניתוק זרם החשמל.

לצד השימוש באמצעים טכנולוגיים עכשוויים, בגן של הופמן יש גם מספר מאפיינים רומנטיים, המופיעים בדרכים שונות גם בעבודותיהם של אמנים מן העבר. הדבר ניכר באופן ההתייחסות למוטיבים המרהיבים של הטבע ולתחושות האמביוולנטיות המתעוררות מולו - תחושות של יראת כבוד וקדושה, לצד עוצמה מאימת

parasitic and exist in a rotting environment. All the works are made from commonplace and inexpensive substances integrated with the vegetation. In this way they create a semi-organic environment and build a new world containing a web of possibilities ranging from growth to reduction and from order to chaos. The gardening in the space creates a mesmerizing world, saturated with delicate and poetic beauty with the component of death hovering above.

In referring to the garden environment, British author Virginia Woolf writes the following:

The tree shook its branches and a scattering of leaves fell to the ground. There they settled with perfect composure on the precise spot where they would await dissolution. Black and grey were shot into the garden from the broken vessel that had once held red light. Dark shadows blackened the tunnels between the stalks. The thrush was silent and the worm sucked itself back into its narrow hole.

Hoffman's interesting work process can in some senses be associated with Woolf's outlook in her well-known modern novel, *The Waves*. The fragmentary poetic monologues in the book lack any plot and are sometimes interrupted by descriptions of nature filled with beauty and emotional intensity - descriptions referring to fear of death and to the futility of mankind. The book describes the processes of the growth and withering of nature and of mankind, who are in a constant symbiotic relationship in the way they live and die one beside the other. Similarly, Hoffman creates a lyrical world that deals with processes of growth and withering. Her works are scattered like segments that at first glance appear to be many and separate voices. But what emerges after observation of all the works is a fluent layout in

threatening and depressing power. In view of these contradictions and of the world's changing truths, the goal of the soul is to experience spiritual power. The creator seeks self-realization through the work, which also expresses a protest against what is happening in the world.

What emerges from the images, which grew and were nurtured over a long period of time and spread through the rooms of the gallery, is a spectacular view of a garden locked inside a closed domestic space. The space containing the gallery in Rehovot was in fact once the home of an affluent farmer. The structure of the building is marked by the atmosphere of the early days of Zionist settlement alongside old-time colonial opulence. The exhibition came into being around the unique attributes of this space, which are suitable for positioning sculptures thanks to the niches and openings located there.

Hoffman's garden stretches through all three rooms of the display space and includes a number of works and installations:

The Toolshed: This piece displays a series of gardening tools, both old and new, hanging from a beam connected to the wall. The wooden handles were replaced by branches to which electronic components, wires and mushrooms are attached. These same mushrooms represent a process of growth, but also a hint of death and parasitism. The tools used for gardening together with the objects added by Hoffman signify the integration between the digital world and the world of unmediated and grueling manual labor.

Connecting the branches and the mushrooms to the gardening tools removes them from their context and turns them into an artistic object. They resemble tangled branches with white mushrooms growing

ומדכאת. לנוכח הניגודים והאמיתות המשתנות של העולם, מטרתה של הנשמה היא לחוות עוצמה רוחנית. היוצר מחפש את מימושו העצמי באמצעות יצירתו, בעודו מבטא גם מחאה על הנעשה בעולם.

בפריסת כל הדימויים, אשר גודלו וטופחו במשך זמן רב בחדרי הגלריה, מתגלה מראה מרהיב של גן נעול בתוך חלל ביתי סגור. חלל הגלריה ברחובות אכן היה ביתו של איכר אמיד. מבנה הבית מתאפיין באווירה של ראשית ההתיישבות, לצד פאר קולוניאלי ישן. התערוכה גובשה סביב המאפיינים הייחודיים של החלל, המתאים להצבות פיסוליות הודות לגומחות ולפתחים המצויים בו.

הגן של הופמן משתרע על פני כל שלושת החדרים של חלל התצוגה ומכיל מספר עבודות והצבות:

סככת הכלים: בעבודה זו מוצגת סדרה של כלי גינון, ישנים וחדשים, התלויים על גבי קורה המוצמדת לקיר. קתות העץ הוחלפו בענפים, ולהם מחוברים רכיבים אלקטרוניים, חוטים ופטריות. אותן פטריות מדומות מייצגות מהלך של צמיחה, אך גם מרמזות על מוות וטפיליות. הכלים המשמשים לפעולת הגינון, בתוספת האובייקטים של הופמן, מציינים את העירוב שבין העולם הדיגיטלי ובין עבודת הכפיים הבלתי אמצעית-העבודה הפיזית והעמלנית. חיבור הענפים והפטריות לכלי הגינה מוציא אותם מהקשרם והופך אותם למוצג אמנותי. הם נראים כענפים מסועפים, שעליהם צומחות פטריות לבנות בגדלים שונים, המצויות בשלבי צמיחה שונים. לעבודה זו, כמו גם לעבודות אחרות המופיעות בתערוכה, יש נוכחות רישומית, כאשר הקו ותנועתו מתממשים בכיוון של צמיחת הענפים.

מותו של גמד הגינה: בעבודה זו, נראה גזע עץ גדום ועליו מונח רמז לגמד נוכח-נעדר. הגמד המת כמו נבלע ונמס לתוך גדם העץ, אשר ממנו נותרה רק שלולית של חומר בזיגוג פורצלן מבריק ו"תרבותי". הם מייצגים את המפגש בין הטבע ה"טבעי" הבלתי מרוסן והפרוע לבין הגן התרבותי המטופח והגזום. הראשון הוא ספונטני, צומח ונובל על פי צו העונות ומחזוריות הטבע; השני מטופח ונשלט על ידי פעולות הגן. הגן הוא ייצוג של

its inner context that is reminiscent of Woolf's fragmentary writing.

Inbal Hoffman refers to her garden as "the secular cathedral of the urban resident" - a garden in which one can observe the processes of life and appreciate the ongoing force of nature. The exhibition reflects the unique means the artist uses to demonstrate her ideas, while she investigates the lifecycle of seeds from sprouting to withering and turns them into beings that are almost lifelike. In her work she creates a contrasting world of sorts in which the seeds or the plants become creatures and the objects turn into plants.

Hoffman's contemporary still life that emerges in the space differs totally from the still life genre that reached its heights in Dutch painting, in which natural objects were placed on a table against the background of a folded and arranged piece of cloth. The numerous items that were intended to mimic an organic arrangement were put together to create material abundance. The juicy fruit on the verge of rotting and the fragrant flowers on the verge of wilting concealed another level of meaning: they were intended to remind viewers that the material abundance is perishable and transient. In contrast, the still life created by Hoffman in her exhibition is based partially on electronic devices that revive nature and put it to death at that decisive moment when the electricity is turned off.

In addition to the use of contemporary technological means, Hoffman's garden contains a number of romantic attributes that also appear in the works of artists from the past. This is particularly apparent in the breathtaking motifs of nature and in the ambivalent feelings these motifs awaken - feelings of reverence and sanctification alongside

התרבות: מצד אחד הוא מקום מפגש עם הטבע עבור ההלך העירוני היגע, המחפש מפלט מן האספלט הלוהט, פינה של יופי בכיעור העירוני; מצד שני הוא מאופיין בסממני תרבות מלאכותיים ואירופיים כמו מזרקה, ספסל, גזיבו וגמדי גינה. הגמד הוא אזכור למסורת של דקורציה מלאכותית בגנים. העבודה מרמזת על חוסר התוחלת ועל הכישלון הידוע מראש להפוך את הטבעי והפראי לדבר מאופק ונשלט.

הגן שבפנים: עבודה זו היא המשך ישיר לעבודה (גינת חלון 2013) אשר בה הופמן בחרה לבטא באמצעות שלוש צנצנות את פעולת היצירה הגננית בתוך המרחב הביתי. בעבודה הנוכחית האמנית מביאה אל גינת החלון את מרחבי החוץ באמצעות ציטוטים של מבנים הנמצאים בשדה, בגן או בפארק. בתוך צנצנות זכוכית ומגשי העוף הקפוא נובטים בטטה, סלק, עדשים, שורשים שונים ועוד. על גבי הכלים מותקנים מספר פרוטוטיפים של מבנים: חממה, גדר עץ ורשת צל. במרחב זה, המתאר את החוץ בתוך החלל, הצמחים צומחים ומתפתחים באין מפריע במשך כל התערוכה.

בעבודה זו הופמן משתמשת לראשונה במים. עבודתה מדגימה מעין משוואה, שבה צמח ומים פירושים חיים. העבודה מתייחסת לעקרונות של חמלה ותקווה, כיסודות הקיימים בכל פעולת שתילה. העבודה נראית כנוף חקלאי של שדות משובצים בצבעים ובגידודים לים שונים. היא משמשת כמעין בית תינוקות לזרעים ולנבטים, שכן כל המבנים המושאלים מטרתם אחת: להגן על הצמחים הרכים מפני פגיעה.

העבודה היא מעין ציטוט כפול של מבנים חקלאיים מן השדה והגן, וכן מ"פינת הגינה" הקיימת בכל גן ילדים ומשמשת את הגננת להסביר כיצד מתפתח הצמח ומהי פוטוסינתזה. רגש החמלה הטבוע בתוכנו מתעורר בנו לנוכח הסביבה הילדית ולנוכח הצורך להגן על הצמחים. **מסיבת גן:** עבודה זו מכילה ערמות של כלים לבנים מחרסינה. הם מונחים במגדלים על גבי מדפי עץ המותקנים בגומחת הדלה, ככלים שנאספו מסעודה וממתינים לשטיפה. עשבים ואניצי דשא ממלאים כל חריץ

וסדק בערמות אלו. בין קורות העץ שבמדפים ובתוכם מתפתחת צמחייה שעוברת במשך התערוכה מחזור חיים שלם של צמיחה וקמילה. הירוק הפורח והצהוב הגועש שזורים זה בזה.

העשב הירוק בעבודה הוא דימוי כפול של מדשאה בגן מטופח ושל עשב שוטה שיש לנכש. הדימוי נקשר לרוח של געגועים לתרבות של גנים מטופחים שבהם מתקיימים פיקניקים תחת כיפת השמיים, כאשר המסובים לובשים בגדים לבנים חגיגיים, בעת שהתזמורת בגזיבו מנעימה את זמנם. לעומת זאת, בולטת בניגודה המציאות העירונית המהבילה, שבה עשב מבצבץ מבין אבני המרצפת, רק משום שהוא שורד עיקש במדינה חמה וחסרת חמלה. הפטריות הלבנות המשולבות בעבודה מזוגגות בגימור פורצלן, כמו הכלים החגיגיים.

סיבוב שלם: עבודת וידיאו זו מותקנת בנישה שבקיר מול העבודה מסיבת גן. ביצירה זו מוקרנים שלושה סרטים מתוך שלוש צנצנות. נוצרת בהן אשליה של צנצנות מלאות מים, אשר בתוכן צומחים באופן ספונטני שורש בטטה, נבטים וגבעול. הם מותקנים הפוך ונראים כמו צומחים במהירות מתוך המכסה אל פנים הצנצנות, בכיוון הפוך לצמיחתם בטבע.

העבודה היא מן תעלול ש"מעמיד על הראש" את המתרחש בטבע, כלומר את ההתפתחות הטבעית של הצמח במים. תעלול זה מאפשר לראות בזכות הטכנולוגיה את מה שלא ניתן לראות בעין רגילה. הסאונד מתווסף לכל עבודה והופך אותה למרגשת ולמבדרת.

הופמן יוצרת מעין הצגה דוממת או סרט דומם ומשמשת בה כבימאית, כתפאורנית וכשחקן ראשי. לצילום הסרטים היא בנתה מנגנון מיוחד: מעין רובוט מצלם, הבנוי מדיסק המחובר למנוע ומסתובב על צירו באיטיות. על הדיסק מונחת הצנצנת ולפניה מצלמה. מה שגדל בתוך הצנצנת גדל כלפי מעלה. הצנצנת המסתובבת על צירה יוצרת גם מבט היקפי. המצלמה הצמודה מצלמת כל חמש דקות ויוצרת סרט מסך כל התצלוּי מים. טכניקת הצילום של הפריימים ועריכתם לסרט רציף נקראת "Time lapse". היא מאפשרת הכנת סרט

on them, of different sizes and at different stages of growth. This work, like other works in the exhibition, has a drawing presence in which the line and its movement are realized in the direction of growth.

Death of the Garden Gnome: This work features a truncated tree trunk upon which a present-absent gnome is hinted at. The dead gnome appears to have been swallowed up and melted into the tree stump, and what remains of it is a puddle of a shiny and "cultivated" porcelain glazed substance. This represents the encounter between untamed and wild nature on the one hand and the cultivated, well-kept and pruned garden on the other. One is spontaneous, growing and wilting according to the seasons and the cycles of nature. The other is well cared for and controlled by the actions of the gardener. The garden is the representation of culture. On the one hand it is a place of encounter with nature for the weary urban resident who seeks refuge from the burning asphalt - a corner of beauty in the urban ugliness. On the other hand it is marked by artificial and European signs of culture, like a fountain, a bench, a gazebo and garden gnomes. The gnome is a reminder of the tradition of artificial decoration in gardens. The work hints at the hopelessness and manifest the inevitable failure in transforming what is natural and wild into something restrained and controlled.

The Garden Within: This work is a continuation of Window Garden (2013), in which Hoffman used three jars to express the act of creating a home garden. In the current work the artist brings the outside space to the window garden through references to structures found in the field, the garden or the park. Sprouting within the glass jar and the frozen chicken trays are sweet potatoes, beets, lentils and assorted roots. A number of building prototypes are affixed

קצר, המתעד תקופה ארוכה ורציפה של התרחשויות בקפיצות או בדילוגים.

לעבודה זו צולמו עשרה סרטים ותוך כדי תהליך של ניסוי וטעייה נלמדו הלקחים ותוקנו הטעויות. בתהליך העבודה התרחשו תקלות נוספות, כגון צמחים שלא צמחו, סלקים שנרקבו, בטטות שלא השרישו בגלל חוסר אור ועוד. בסופו של דבר צולמו שלושה סרטים מוצלחים, המראים את תהליך הצמיחה והנבילה.

עמוד ענן, חומר אפל: שתי העבודות הללו, המסיימות את התצוגה, מוצבות בחדר השלישי. הן כוללות קו מפותל של יריעות פלסטיק נפחיות וגזיבו. חדר זה, בניגוד לכל היגיון, דלתו חסומה ביריעות פלסטיק הנפרש ות על הקיר וזחלות לרצפה. אלו יריעות שאינן מתכלות, והשימוש בהן כיום אינו מומלץ. הופמן צובעת ומלחימה אותן והופכת את השקית לגוף נפחי שאינו ניתן לזיהוי - ספק ענני סערה מאיימים, ספק טבע דומם. הדימויים המעוגלים מתפתלים לכל הכיוונים ומזכירים מערבולת. יריעות הפלסטיק הן גם סוג של קו רישומי, החוזר על עצמו בעבודות קודמות - קו שהוא כאמור אנלוגי לקווי הצמיחה של שורשי הצמחים בתצוגה.

הגזיבו, המונח במרכזה של מערבולת פלסטיק, מקורו במזרח הרחוק ובאמריקה. ביתן זה, שכמוהו מצוי בפארקים ובגנים רבים ברחבי העולם, פתוח מכל צדדיו והיושב בו יכול לצפות ביפי הגן מכל כיוונו. הגזיבו משמש כמחסה מפני השמש וכמקום מנוחה, ולעתים כבימת הופעות למבקרי הגן. הגזיבו של הופמן גדול ורעוע, עשוי עץ שבסיסו משטח עץ מוגבה מוקף גדר, ובמרכזו בריכה מלאה בנוזל שחור. מתחת לבריכה קיים מנגנון הגורם להיווצרות גלים על גבי הנוזל השחור.

הגזיבו נחשב ללב לבו של הגן, מקום שאליו באים לנוח ולהתייחד עם הטבע. הבריכה שבגן היא מקור החיים, יסוד הכול; לעומתה, הבריכה השחורה בחלל הגלריה מסמלת את ההפך. היא מייצגת אֵין, חידלון ואיום מתמיד. פטריות רעילות משגשגות בקרבת הבריכה האפלה כמבקשות להתרבות ובגג הגזיבו מותקנות מצלמות מעקב מן הסוג הנמצא בחניונים ובחנויות,

to the utensils: a greenhouse, a wooden fence and a shade net. In this expanse, which describes the outside within the space, the plants grow and develop undisturbed during the entire exhibition.

In this work Hoffman uses water for the first time. Her work demonstrates a type of equation in which plants and water mean life. The work refers to compassion and hope as elements existing in every act of planting. The work resembles an agricultural landscape of checkered fields in different colors and sizes. It serves as a nursery for seeds and sprouts, for all the metaphoric structures have a single goal: to protect the tender plants from harm.

The work constitutes a double reference to agricultural buildings from fields and gardens and to the "gardening corner" found in all kindergartens that the preschool teacher uses to explain plant development and photosynthesis. Our inherent sense of compassion is awakened in the presence of these childlike surroundings and the need to protect the plants.

Garden Party: This work contains a pile of white ceramic utensils. They are placed as towers on wooden shelves installed in the niches of the doorway like dirty dishes collected after a meal waiting to be washed. Weeds and stalks of grass fill every slot and crack in these piles. During the exhibition, the vegetation growing among the wooden beams on the shelves undergoes a complete life cycle of growth and withering. The flowering green and the dying yellow are intertwined.

The green grasses in this work represent a dual image of the lawn in a well-kept garden and of wild weeds that need to be uprooted. This image is related to the spirit of yearning for a culture that has passed from the world - the culture of cultivated

ונוכחותן מעצימה את התחושות המטרידות. החלל האחרון הוא בבחינת אנטיזה גמורה לשני החדרים הראשונים. העבודות הירוקות, החיות והמשעי שעות משתנות והופכות כאן לסביבה מאיימת ונעדרת צבע. כל האלמנטים החיוביים נעלמו ומה שנותר הוא גן משמים ואפוקליפטי שאינו מבלבל. המים השקופים מוחלפים במים שחורים. החומר החי, הפואטי, שאפיין את העבודות בחללים הקודמים, מוחלף לחומר מת בקרשנדו צורם.

העבודות המתוזמרת היטב של הופמן מתקשרות אסוציאטיבית לדימוי של תזמורת המנגנת בכלים שונים:

”בדקה האחרונה של הקונצ'רטו מספר אחת של

שופן הכל גואה. הפסנתר, הכינורות, האבובים, כולם

גואים בבת אחת. בתחילה נשמע שהכלים מתנצחים

ביניהם מי יגאה חזק יותר, אבל בשניות האחרונות כל

הצלילים משתלבים, וכבר אי אפשר להפריד כלי מכלי,

הדבר הברור היחיד הוא שהסוף מתקרב.”

lawns where picnics are held under the dome of the sky, with participants dressed in festive white clothing while the orchestra in the gazebo plays pleasing tunes to pass the time. In contrast stands the steamy urban reality, in which grass sprouts among the pavement stones only because it is a stubborn survivor in a hot and compassionless land. The white mushrooms integrated into the work are glazed with porcelain finish like festive utensils.

Full Circle: This video work is installed in a niche in the wall facing the Garden Party piece. The work comprises three films screened inside three jars, giving the illusion of jars filled with water in which a sweet potato roots, stem and sprouts grow spontaneously. These are installed upside down and look as if they are growing rapidly out of the cover toward the inside of the jar in a direction opposite to the way they grow in nature.

The work is a witty remark of sorts, that turns what happens in nature upside down, that is, reversing the plant's natural development in water. Thanks to technology, it is possible to see what cannot be seen by the naked eye. Sound accompanies all of the works, making them moving and entertaining.

Hoffman creates a sort of silent play or silent movie, serving as director, set manager and lead actor. She built a special mechanism for filming the movies - a photographing robot built from a disk connected to a motor and revolving slowly on its axis. The jar is placed on the disk and the camera is in front of it. Whatever grows in the jar grows upward. The jar revolving on its axis also generates a peripheral view. The camera takes shots every five minutes and creates a movie out of all the images. This technique of photographing frames and arranging them into a continuous movie is known as time

lapse photography. It facilitates the production of a short movie that documents a long and continuous sequence of events in short jumps or hops.

Ten films were shot for this work, and through a trial and error process lessons were learned and mistakes corrected. Other problems also arose along the way, such as plants that did not sprout, beets that rotted, sweet potatoes that did not produce roots due to a lack of light and more. Ultimately three successful films were shot, showing the process of growth and withering.

Pillar of Cloud, Dark Matter: These two works which conclude the exhibition are placed in the third room. They include a curved line of volumetric plastic sheets and a gazebo. Contrary to all logic, the door of this room is blocked by plastic sheets spread out on the wall and crawling to the floor. These sheets represent waste that does not decompose and is considered to be hazardous to use. Hoffman paints and solders the sheets and transforms the resultant bag into a volumetric body that cannot be identified. perhaps representing threatening storm clouds or still life. The rounded images twist in every direction and are reminiscent of a whirlpool. The plastic sheets are also a drawing line of sorts, one that repeats itself from previous works - a line that as noted is analogous to the lines of growth of the roots of the vegetation in the exhibition.

The gazebo, placed at the center of the plastic whirlpool, originated in the Far East and America. This pavilion, which can be found in many parks and gardens worldwide, is open on all sides and whoever sits inside can look at the beauty of the park from all directions. The gazebo serves as shelter from the sun and as a place of rest, and sometimes as a stage for performances. Hoffman's

gazebo is large and rickety, made out of wood. Its base is a raised wooden platform surrounded by a fence, and at its center is a pool filled with a black liquid. Beneath the pool is a mechanism that creates waves in the black liquid.

The gazebo is thought to be the heart of the garden, a place where people come to rest and commune with nature. The pool in the garden is the source of life, the heart of everything. In contrast, the black pool in the gallery space symbolizes the opposite. It represents nothingness, destruction and constant threat. Poisonous mushrooms flourish near the dark pool as if seeking to spread out. Installed on the roof of the gazebo is a surveillance camera like those found in parking lots and stores, and its presence enhances the disturbing feelings.

This last space is in a sense the total antithesis of the first two rooms. The green, living and amusing works have changed, becoming here a threatening environment lacking in color. All the positive elements have disappeared, and what is left is a dreary and apocalyptic garden that does not blossom. The living and poetic matter that characterized the works in the previous rooms has been replaced with dead material at a grating crescendo.

Hoffman's well-orchestrated works are associatively tied to the image of an orchestra playing various instruments:

During the last minute of Chopin's Concerto No. 1, all the instruments soar. The piano, the violins, the oboes, they soar all at once. At first it sounds as if they are quarreling about which would soar higher, but in the last few seconds, the sounds blend and you can no longer distinguish one instrument from the other. The only clear thing is that the end is approaching.

ESHKOL NEVO, THREE FLOORS UP [THE REASONABLE PERSON]. KINNERET, ZMORA-BITAN, 2015, P. 255.

אשכול נבו, שלוש קומות, תשע"ה 2015 כנרת, זמורה ביתן דביר - מוציאאים לאור בע"מ, עמ' 255

[Watch 'Full Circle - Rooting'](#)

[Watch 'Full Circle - Sprouting'](#)

[Watch 'Full Circle - Blooming'](#)

<p>Through The Proper Channels site-specific installation, 2015, irrigation hoses, heatshrink tubes, cut adhesive wallpaper, ceramic utensils, branches, varying dimensions</p>	<p>בצינורות המקובלים מיצב, 2015, צינורות השקיה, צינורות שרינק, טפט דביק מתוך, כלי קרמיקה, ענפים, מידות משתנות</p>	<p>4, 5, 6</p>
<p>The Toolshed site-specific installation, 2015, gardening tools, heatshrink tubes, electronic parts, branches, 2.80 x 3.40 m</p>	<p>סככת הכלים מיצב, 2015, כלי גינון, צינורות שרינק, חלקי אלקטרוניקה, ענפים, 3.40/2.80 מ'</p>	<p>10, 12, 13</p>
<p>Death Of The Garden Gnome sculpture, 2015, tree stump, plaster, polyurethane foam, epoxy, 0.45 x 0.40 m</p>	<p>מותו של גמד הגינה פיסל, 2015, גדם עץ, גבס, פוליאוריתן מוקצף, אפוקסי, 0.40/0.45 מ'</p>	<p>16</p>
<p>The Garden Within site-specific installation, 2015, glass jar, nylon, perspex, poplar wood, styrofoam trays, bulbs and sprouts, 0.75 x 0.9 x 2 m</p>	<p>הגן שבפנים מיצב, 2015, צנצנות זכוכית, ניילון, פרספקס, עץ צפצפה, מגשי קלקה, פקעות ונבטים, 2/0.9/0.75 מ'</p>	<p>19, 22 - 27</p>
<p>Full Circle video installation, (see links below) 2015, wooden cabinet, perspex tubes, glass jars, tablets, water, vegetation, led bulbs, 0.45 x 1.05 m</p>	<p>סיבוב שלם הצבת וידאו (ראה קישורים למטה), 2015, ארון עץ, צינורות פרספקס, צנצנות זכוכית, טאבלטים, מים, צמחיה, נורות לה, 1.05/0.45 מ'</p>	<p>30 - 33</p>
<p>Garden Party site-specific installation, 2015, eating utensils, soil, grass, wood, polyurethane foam, epoxy, synthetic grass, varying dimensions</p>	<p>מסיבת גן מיצב, 2015, כלי אוכל, אדמה, דשא, עץ, פוליאוריתן מוקצף, אפוקסי, דשא סינטטי, מידות משתנות</p>	<p>28, 29</p>
<p>Pillar Of Cloud site-specific installation, 2015, painted and soldered plastic sheets, glue, staples, polythene plastic bags, varying dimensions</p>	<p>עמוד ענן מיצב, 2015, יריעות ניילון צבועות ומולחמות, דבק, מהדקים, שקיות סופה, מידות משתנות</p>	<p>34, 35, 37</p>
<p>Dark Matter site-specific installation, 2015, wood, water, perspex, polyurethane foam, metal wire, surveillance cameras, 2.80 x 1.80 x 1.80 m</p>	<p>חומר אפל מיצב, 2015, עץ, מים, פרספקס, פוליאוריתן מוקצף, טופקוט, חוט מתכת, מצלמות אבטחה, 1.80/1.80/2.80 מ'</p>	<p>36, 38 - 41</p>

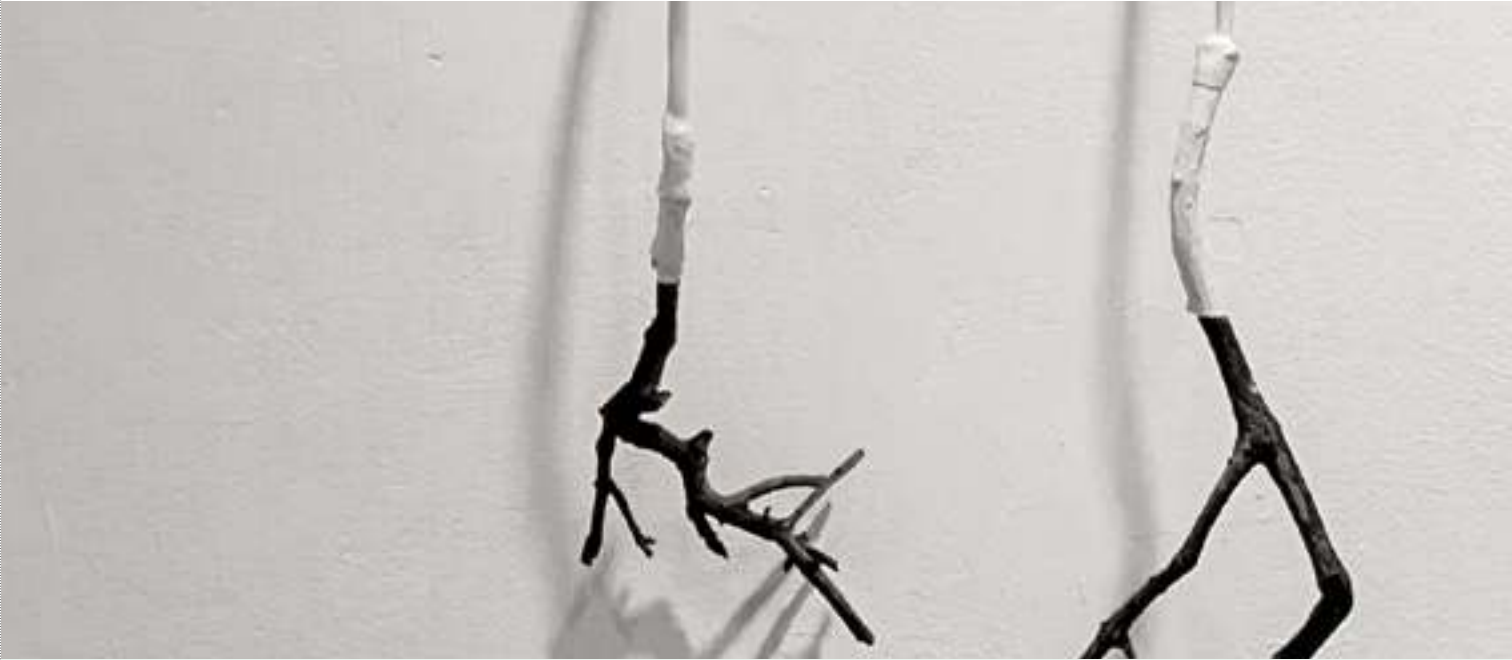
Curator and gallery manager: Ora Kraus
 Editing: Yaron David
 English translation: Donna Bussin
 Photography: Tomer Shechter
 Design and production: Dana and Dan

אוצרת ומנהלת הגלריה: אורה קראוס
 עריכה לשונית: ירון דויד
 תרגום לאנגלית: דנה בוסין
 צילום: תומר שכטר
 עיצוב והפקה: Dana and Dan

עיריית רחובות
 החברה העירונית לתרבות ספורט ונופש
 משרד התרבות והספורט
 קרן יהושע רבינוביץ' לאמנויות

הגלריה העירונית לאמנות Rehovot Municipal Gallery
מרכז התרבות ע"ש מ. סמילנסקי, רחובות Smilenski Culture Center

